

" Ik dank de Heer dat Hij mij altijd heeft geleid ;
ik val niet, want Hij staat naast mij." (Ps. 16)

†

Bid voor de zielerust van

ZEEREERWAARDE HEER KANUNNIK

LEONCE EECKHOUT

geboren te Sint-Maria-Oudenhove op 21 februari
1905 en priester gewijd te Gent op 3 april 1932,
godvruchtig overleden te Zwijnaarde op
10 augustus 1984, gesterkt met de Sacramenten
van de zieken en de Pauselijke Zegen.

Licentiaat Theologie Leuven

Onderpastoor Sint-Niklaas, O.-L.-Vrouw 26.7.1934

*Professor en Econoom van het Grootseminarie
te Gent 26 augustus 1938*

Erekanunnik van Sint-Baafs 11 juni 1945

Titulair Kanunnik 3 januari 1951

*Directeur Dames Christelijk Onderwijs, Sint-
Lodewijk te Gent 24 januari 1951 en tevens
Diocesaan Inspecteur van het Materiaal der
Colleges 24 januari 1951*

Pastoor Sint-Baafskathedraal Gent 6 april 1959

Pastoor-Deken van Gent-Centrum 11 februari 1961

*Lid van de Bisschoppelijke Raad 11 augustus 1965,
ging op rust als pastoor-deken*

op 2 september 1977.

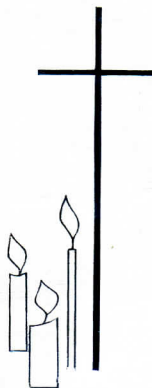
" Wie mijn volgeling wil zijn, moet Mij volgen
door zichzelf te verloochenen en zijn kruis op
te nemen." (Mc. 8,34)

Dit priesterleven is een voortdurend opgaan ge-
weest naar de Heer - zoals deze priester het zo
dikwijls mocht bidden - naar de Heer die zijn
jeugd heeft verblijd. Blij en gelukkig had hij
Gods roepstem gehoord en zich op het Semina-
rie gemeld om Gods priester te worden. Na zijn
priesterwijding en theologiestudies aan de Uni-
versiteit te Leuven werd hij onderpastoor op de
Onze-Lieve-Vrouwparochie te Sint-Niklaas ; als
zieleherder in de biechtstoel en bij huisbezoek
bracht hij er troost, opbeuring en diepere ge-
loofsbeleving. Het viel hem zwaar dit apostolaat
te moeten verlaten om als professor aan het
Grootseminarie een stiller en meer besloten
activiteit te ontwikkelen. Doch spoedig en door
de omstandigheden geleid zou hij voor het Se-
minarie de zorgzame vader worden die brood en
voedsel bezorgde in de moeilijke oorlogsjaren.
Kort na de oorlog werd hij titulair kanunnik en
directeur van een kloostergemeenschap. In 1959
werd hij pastoor van de Sint-Baafsparochie en
weldra deken van de Gentse agglomeratie. Hier
kon hij ten volle zijn ijver voor het parochiaal
ministerie laten openbloeien. In de kerk, in zijn
biechtstoel, bij huisbezoek was hij de bezorgde
herder, die met woord en daad naast zijn men-
sen stond, die voorging in vroom gebed en
diepe verbondenheid met de Heer. Zwaar sloeg
hem dan ook hier het kruis van de ziekte die
hem dwong van deze geliefde opdracht afscheid

te nemen. Dit kruis heeft hij met bewonderenswaardige onderworpenheid aanvaard ; jarenlang heeft hij het edelmoedig en zonder klagen gedragen. Hij was er diep van overtuigd dat zijn priester-zijn, vooral in die vorm, rijk werd aan betekenis en christelijke waarde. Elke dag heeft hij zijn lijden en beproeving verbonden met het eucharistisch offer van de Heer en voor de hem toevertrouwd en zijn vele vrienden, ja voor de hele Kerk gebeden.

De Heer die hem heeft geroepen en met het kruis van zijn Zoon heeft getekend, moge zijn goede dienaar nu binnenleiden in de vreugde van zijn huis. Hij schenke hem na lijden en beproeving, de eeuwige vrede en het blijvend geluk.

Moge onze goede Moeder Maria, van wie wij de tenhemelopneming dezer dagen vieren, hem begeleiden naar die heerlijkheid waarin Zij nu reeds deelt en waarop allen, die in Christus zijn ontslapen, mogen hopen.

DANK VOOR UW GEBED EN MEDELEVEN.

Begr. Vercruyssen - Gent